

● S SEJE PREDSEDSTVA OK SZDL, KI JE BILA 12. DECEMBRA

Neurejen način financiranja Rdečega križa

Zaradi neurejenega načina financiranja občinske organizacije Rdečega križa je že grozilo, da bo ta humanitarna družbena organizacija mednarodnega pomena v naši občini prenehala delovati. Da se problemu pogleda do dna, je to problematiko predsedstva OK SZDL uvrstilo v dnevni red seje, ki je bila 12. decembra.

S problematiko je predsedstvo seznanila sekretarka občinske organizacije RK Natalija Šturm. Povedala je, da so problemi financiranja RK nastopili že v letu 1986, ko je prišlo do ukinitve proračunskega financiranja na občinski ravni. Takrat je nekakšen patronat nad RK prevzela Mestna zdravstvena skupnost, ki je OO zagotavljala financiranje z določitvijo akontacij za 3 mesece vnaprej. Te akontacije pa ne zagotavljajo kritja stroškov za izplačila OD in materialnih stroškov niti za I mesec. To torej pomeni, da je organizacija poslovala tako, da si je sproti zagotavljala sredstva iz drugih virov in s krediti in je v 10 mesecih letošnjega leta pridelala 3.220.000 din izgube. Kljub vsemu je občinska organizacija RK izvajala program svojega dela, ki vključuje med drugimi tudi krvodajalske akcije, tečaje prve pomoči v OŠ in nenazadnje

bo potrebno izvesti tudi tečaje poizvedovalne službe po krajevnih organizacijah RK.

Ena od možnih rešitev financiranja naj bi bila zagotovljena s samoupravnim sporazumom o financiranju mejnih dejavnosti, ki je v fazi priprave. Rdeči križ seveda zavrača opredelitev, da je to mejna dejavnost, saj meni, da so občinske organizacije RK izvajalke organizacije, ki opravljajo vrsto opravil iz zdravstvenega, socialnega in drugih področij. V občinski organizaciji RK vidijo več možnosti za stabilno financiranje v ponovnem vračanju na občinsko proračunsko financiranje. Nemožeče je namreč razumeti dejstvo, da je občinska zdravstvena skupnost, ki sredstva zagotavlja, naložila Mestni zdravstveni skupnosti, naj denar nakaže občinski organizaciji, le-ta pa zatruje, da so sredstva na žiro računu blokirana. **Marijana Šturbej** je dejala, da

je bil pred tremi leti na mestnem nivoju sprejet dogovor, naj bi vsaka sis financirala eno od mejnih dejavnosti, danes pa se ne ve, kdo kaj financira. Gre za cel sklop občinskih društev, za katere nihče ne zagotavlja finančnih sredstev. Ta društva sedaj pošiljajo svoje zahteve, komite za družbene dejavnosti in sili pa ugotavljajo, da jih nimajo niti v programu.

Andrija Vlahovič je izrazil dvom v izboljšanje stanja po sprejemu samoupravnega sporazuma o financiranju mejnih dejavnosti, ker ugotavlja, da so na področju financiranja družbenih dejavnosti potrebne korenite spremembe, morda tudi na račun krčenja samih programov.

Leon Toplek je predlagal, naj se Mestna zdravstvena skupnost izreče ali bo financirala program RK, v nasprotnem primeru pa Občinska zdravstvena skupnost zadrži del sredstev, s katerimi bo poravnala obveznosti do občinske organizacije RK.

Po teh in še drugih razpravah je predsedstvo sprejelo naslednja

STALIŠČA:

1. Predsedstvo OK SZDL ugotavlja, da je način financiranja dejavnosti Rdečega križa nesprejemljiv, neurejen in nevzdržen. Za izboljšanje položaja smo odgovorni in soodgovorni vsi v družbenopolitični skupnosti, posebej še skupščine občinskih samoupravnih interesnih skupnosti s področja družbenih dejavnosti.

2. Odprta vprašanja začasnega financiranja občinske organizacije bomo v občini rešili na ustrezen način kot doslej in tako omogočili organizaciji izvajanje sprejetega programa dela za letošnje leto. V nadaljnjem postopku pa se bomo zavzemali za sistemsko rešitev financiranja te humanitarne organizacije.

3. Občinsko zdravstveno skupnost bomo obvestili, da zahtevamo, naj se v samoupravnem sporazumu o mejnih dejavnostih jasno opredeli financiranje dejavnosti občinske organizacije RK, oziroma naj se to področje sistemsko uredi v okviru zdravstvene skupnosti Ljubljana.

4. MK SZDL Ljubljana, kot nadzorni organ, pozivamo, naj svojo nadzorno funkcijo uveljavi ob izvajanju samoupravnih sporazumov oz. sprejetih dogovorov, ki bo bili oblikovani v Mestni zdravstveni skupnosti Ljubljana.

SERVIS ZA DOMAČA OPRAVILA
Center za socialno delo Moste-Polje
Ob Ljubljani 36a
61000 Ljubljana
tel. (061) 443-352

Skoraj pred letom dni se nam je porodila ideja o Servisu za domača opravila. Z njo smo želeli pokriti potrebe ljudi, ki jih do sedaj ni organizirano reševala nobena institucija. Na drugi strani pa smo z možnostjo opravljanja teh del skušali nuditi občasno zaposlitev tistim, ki bi utegnili ob prostem času taka dela izvajati. Do sedaj smo se vam predstavljali z našo ponudbo, s katero ste se lahko dobro seznanili. Zvoljlo tega smo se odločili, da se vam tokrat predstavimo drugače. Želimo vam predstaviti življenje Servisa, torej tisto, česar do sedaj še nismo storili, kar pa nam daje potrditev, da smo se odločili pravo, ko smo vam ponudili Servis za domača opravila. Ne bomo naštevali, koliko stikov smo vzpostavili med uporabniki in izvajalci, tudi imen ne bomo omenjali (ker za dovoljenje nismo prosili naših uporabnikov), menimo, da imena niso pomembna.

Pomembno je le, da smo uspeli tistim, ki težko hodijo in so se nam oglasili, urediti pedikuro na njihovem domu. Prav tako smo veselili, da smo starejšima zakoncu našli gospodinjjo, ki je pripravljena vsakodnevno priskočiti na pomoč. S tem ne mislimo, da nam vse druge gospodinske pomoči, ki smo jih uredili, ne pomenijo toliko, posebej smo pač zadovoljni, kadar osnovna pomoč preraste svoj okvir in postane skoraj prijateljstvo. Menimo, da se bodo s tem strinjali tudi tisti, ki smo jim pomagali pri spravi kurjave, pa tista občanka, ki si je želela, da bi ji naš izvajalec kar se da dobro pripravil vrt za zimo. Z obrezovanjem in urejanjem je bila zelo zadovoljna. Učna pomoč bo svoje sadove pokazala prav kmalu – ob polletju in upamo, da bodo rezultati dobri. Samo ena družina nas je prosila za pomoč pri prenosu jestvin iz trgovine, vendar smo ji lahko pomagali. Zadovoljna je tudi tovarišica, ki zaradi zdravstvenih razlogov potrebuje masažo in ji jo sedaj nudi naš izvajalec na njenem domu. Pa tudi tisti dve mami, ki smo jima uredili varstvo otrok.

Mnogo se vas je že oglasilo, vsem, ki ste potrebovali našo pomoč, smo skušali pomagati. Bolj uspešni smo bili pri nudenju pomoči uporabnikom, kot pri pomoči našim izvajalcem.

Veseli smo vsakega klica, vsake želje in potrebe, ki jo naslovite na nas, saj s tem, da se nam javite, vedno bolj potrjujete, da postajamo del življenja v naši občini, del življenja, ki je tako vsakdanji kot kruh.

Ob koncu bi radi zaželeli vsem, tako tistim, ki ste se nam oglasili, kot tudi drugim občanom predvsem veliko zdravja in sreče v letu, ki smo ga začeli: **SREČNO!**

Občinska konferenca ZRVS je imela redno programsko sejo

15. decembra so se na redni letni programski seji sestali delegati občinske konference ZRVS. Na seji so razpravljali o delu občinske organizacije ZRVS v 1988. letu in o programu dela in nalogah v 1989. letu.

Ker so delegati z vabilom za sejo prejeli tudi potrebno gradivo, je osnovni ton seji, dala razprava o dosedanjem delu; kaj storiti, da se to še izboljša in kako delati v naslednjem letu. Razprava je bila zelo konkretna in kritična, predlogi za izboljšanje dela pa zelo jasni. O čem je tekla beseda na seji:

– izobraževanje in usposabljanje RVS – kot osnovna naloga organizacije – je bilo izvedeno po programu. Udeležba RVS pri usposabljanju je v zadnjih štirih letih približno enaka, kar, glede na stanje v državi, ocenjujemo kot uspeh. Težave so še vedno pri izbiri tematike, neudeležbi pri usposabljanju dela RVS in zastarelem načinu usposabljanja. Že vrsto let govorimo o modernjšem, racionalnejšem in kvalitetnejšem usposabljanju RVS, a storili smo bore malo. Republiška konferenca ZRVS bi morala imeti pomembnejšo vlogo in več prispevati v pogledu sodobnejšega usposabljanja RVS: gradivo za temo po sprejetem programu bi moralo imeti pomembnejšo vlogo in več prispevati v pogledu sodobnejšega usposabljanja RVS: gradivo za temo po sprejetem programu bi moralo biti pravočasno objavljeno v Naši obrambi, da bi ga RVS individualno preučevali in zatem seminarsko obdelali temo; za uporabo raznih modernih učnih pripomočkov je potrebno pripraviti kvalitetne videokasete, filme in drugo za določeno tematiko, to pa se lahko stori samo centralizirano, s tem pa bi se zagotovila kvaliteta in nižja cena. Predlagali so tudi, da bi v občini opremili nekoliko dvoran z vsemi sodobnimi tehničnimi učnimi sredstvi in da bi v njih (in ne več po krajevnih skupnostih) izvajali usposabljanje in izobraževanje ne samo RVS, ampak tudi vseh drugih sestavin in prebivalstva.

– načrtovane naloge so izvedene, vendar nekatere pomanjkljivo. Nekoliko krajevnih organizacij ZRVS ni izvedlo svoje letne konference, a tudi prizadevanja vodstev nekaterih krajevnih organizacij za izvajanje tekočih nalog usposabljanja RVS in drugih aktivnosti niso bila vedno ustrezna. Nekatere krajevnice organizacije ZRVS niso poslane niti predlogov za priznanja, ali so s tem zamujale, kar onemogoča ali otežuje pravočasno razpravo in odločanje o priznanjih ZRVS in drugih.

– ZRVS dobro sodeluje z DPO in DOD in organi s področja SLO in DS pri izvajanju raznih skup-

nih nalog: tekmovanje mladih v veččinah s področja SLO, proslava borbe na Jančah, tekmovanje po poteh heroja Kebeta, proslave dneva JLA itd.:

– v 1988. letu so za prizadevno delo v naši občini podelili priznanja ZRVS občinski priznanj ZRVS – 83; priznanj mestne konference ZRVS – 8; plaket mestne konference ZRVS – 6; znakov ZRVS Slovenije – 5; plaket ZRVS Slovenije – 2; zlatih značk ZRVS Jugoslavije – 1 in plaket ZRVS Jugoslavije – 1.

Program dela za 1989. leto:

1. sklic je bil 12., 13. in 14. decembra v KD Španski borci – Tema: Varnostno-politične razmere danes; zgodovinske razsežnosti in aktualni pomen Avnoja; doktrina in strategija potencialnega agresorja. Izvajalci so bili: tov. Niko Lukež, tov. Ivo Samec in polkovnik Milan Koštomaj.

2. sklic – načrtovan je za 7., 8., 15. in 16. februar. Tema: Okrepjena četa kot jurišni odred v napadu na utrjeno postojanko ali v naskoku na ZZO; organizacija in funkcioniranje sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja.

3. sklic – načrtovan je za 18., 19., 25. in 26. februar – izvajanje – reševanje taktične naloge po temi 2. sklica.

4. sklic – načrtovan je za 15. in

16. april – izvajanje streljanja iz vojaške puške (PAP, AP) in pištole in preverjanje znanja RVS.

Specialistično usposabljanje RVS sanitetne službe – v marcu: Oskrba poškodovancev ob jedrskem napadu, specifičnost delovanja, pomoč in zdravljenje; v aprilu – sanitetna taktična naloga na temo: »Oskrba poškodovancev ob jedrskem napadu na enoto OS.«

– RVS bomo aktivno sodelovali pri izvajanju vseh načrtovanih reform v svojem okolju in v organizacijah, katerih člani smo, pri obnovi naše občinske organizacije ZRVS bomo vsaj korak pred drugimi.

Tekmovanja:

– 27. maja – pohod na Janče. TOV tekmovalnih ekip KO ZRVS,

– 8. januarja – pohod po poteh heroja Kebeta,

– v maju – tekmovanje mladih v veččinah s področja SLO in DS. (o podrobnostih programa boste pravočasno obveščeni).

Na seji je o mednarodni situaciji, stanju v Jugoslaviji in o nalogah RVS govoril tov. Alojz Hren.

Konferenca je sprejela poročilo o delu, predlog programa in razprave udeležencev, sprejela sklep, da vse to predstavlja osnovo za nadaljnje delo organizacije in pooblastila predsedstvo OK ZRVS, da ustrezno formulira sklepe.

ED

Pozdravljeni vsi, ki nam pomagate!

Sladkorna bolezen je do sedaj prizadela samo v Ljubljani že 24.000 ljudi. Obolenost za sladkorno boleznijo pa narašča. Tisti, ki zbolijo v zgodnji mladosti, so najbolj ranljivi, vendar lahko diabetes prizadene kogarkoli v kateremkoli življenjskem obdobju.

To sem doživela tudi jaz. Toda z dobrim, neprekinjenim zdravljenjem lahko živite dokaj normalno življenje, kakor ga živim sama. Imam hujšo obliko te bolezni in moram zelo paziti na ritem prehranjevanja, moje telo je odvisno od zdravljenja z insulinom. Če bi bolezen zanemarila, bi postala uničujoča, lahko bi me ubila. Sladkorna bolezen pa je tudi eden od najbolj pogostih povzročiteljev bolezni ledvic in srca, povzroča slepoto in v zrelih letih zaradi gangrene povzroči lahko tudi izgubo prstov na nogi ali celo izgubo noge. Toda to je najhujše, kar se mi lahko še pripeti!

Spodbudne pa so novice o vključevanju sladkornih bolnikov v društva za boj proti sladkorni bolezni. Ljudi učimo, kako naj živijo s sladkorno boleznijo, kako lahko kljub njej živijo polno, neodvisno življenje. Naše društvo prireja predavanja za diabetike in njihove družinske člane, izlete, degustacije visoko kvalitetne zdrave dietne prehrane

(testirane na UKC), brezplačno zdravljenje.

Na žalost bolezen lahko prizadene prav vsakogar. Prizadela je mene, lahko tudi vas, ali katerega od članov vaše družine. Delo Društva za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana je torej življenjsko važno, čeprav je odvisno izključno od prostovoljnih prispevkov in članarine.

Prosim, pomagajte nam premagati diabetes tudi s svojimi prispevki že danes in omogočite normalno delo društva. Hvala! bomo za vsako finančno pomoč, tako delovnih organizacij kot posameznikov, saj bo humanitarno delo našega društva učinkovitejše tudi z vašo pomočjo.

Žiro račun 50101-678-70167
Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana, Zarnikova 3

Veselim se vsakega novega sodelavca, z roko v roki nam bo življenje lažje in lepše.

Sama sladkorna bolezen ne boli, ko zaboli, je prepozno..., zato: lažje je preprečevati sladkorno bolezen kot zdraviti.

ROZI MAROLT,
predsednica društva

**ODLOČITE SE ZA
VOJAŠKI POKLIC.
VPIŠITE SE V SREDNJE
VOJAŠKE ŠOLE!**

● **PISMA
BRALCEV**

**Pozabljeni
upokojeanci!**

Kot vsako leto sem tudi letos (kot drugi upokojeanci) pričakoval poštarja, kdaj mi bo prinesel vabilo za srečanje z mojimi nekdanjimi sodelavci (sedaj že upokojeanci) in sedanjim kolektivom ob dnevu republike, kot je bilo to v navadi že vsa leta nazaj. Žal vabila ni bilo.

Z bolečino sem to resnično sprejel in se zavedal, da je sedanji kolektiv na nas, upokojeance, resnično pozabil.

Med upokojeanci je precejšnje število nekdanjih borcev in aktivistov (med njimi 2 nosilca spomenice 1941), zato me še bolj boli pozaba, saj sem v tistih davnih hudih časih verjel, da bo svet boljši, humanejši, in da na stara leta ne bo pozabljen. A žal temu ni tako.

Se z večjo bolečino zapisujem te besede ob spoznanju, da je sedanji kolektiv pozabil na umrlo nekdanjo sodelavko, ki je pokojnino zaslužila prav v tem kolektivu in ji ni namenil osmrtnice v dnevnem časopisu.

**TA MOJ NEKDANJI
KOLEKTIV SE IMENUJE
OBČINA LJUBLJANA
MOSTE-POLJE.**

LOJZE VRŠNIK

Začetek del na centralni čistilni napravi

(nadaljevanje s 1. strani)

Tako bo v tem prostoru kar 40% zemljišča namenjenega za pogostitev, ki bo predstavljala zeleno zaščitno zaveso proti Zalogu.

Revizijska komisija pri Zvezi vodnih skupnosti je potrdila izdelani projekt. Predlagana tehnologija omogoča poleg klasičnega obratovanja tudi obratovanje po

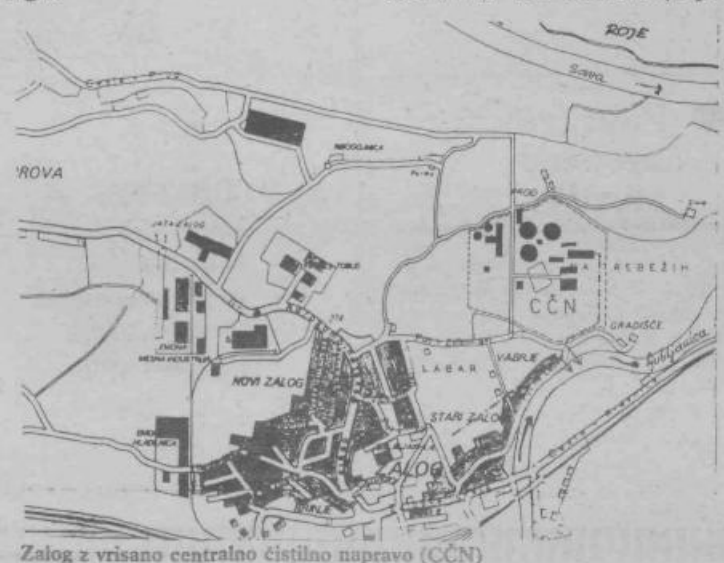
načinu dvostopenjskega biološkega čiščenja, s tem da je I. stopnja visoko obremenjena. Predlog razporeditve objektov je primernejši, tako z vidika hidravlične razporeditve vode, kakor tudi z vidika vzdrževanja objektov in strojne opreme, zlasti pa glede oblikovanja in stapljanja v okolje. Predlog ing. Kosa ne prinaša nobenih prednosti pred potrjenim predlogom, niti z vidika lokacije niti tehnologije, stroški investicije pa sploh niso bili izračunani ali obrazloženi. Glede na to, da bi bila lahko naprava manjša, če ne bi vodili vanjo odpadnih vod iz Medvod, je kratkovidno. Vemo, da se ljubljanska podtalnica napaja iz Save, zato je edino pravilno, da vodimo vse industrijske vode v kanalih do prečiščevanja v Zalogu.

Tako imamo po 10 letih projektiranja zeleno luč za začetek del. Investitor centralne čistilne naprave Ljubljana je delovna organizacija Vodovod-Kanalizacija,

TOZD Kanalizacija iz namenskih sredstev, ki jih plačujejo potrošniki pri kanalizaciji. Sredstva za izgradnjo prispevata še Komunarna skupnost ljubljanskih občin in v večji meri Območna vodna skupnost Ljubljana-Sava.

Zaradi težav in drugih obveznosti vodno gospodarstvo v tem srednjeročnem obdobju nima dovolj sredstev za prispevek k izgradnji celotne I. faze, to je mehankega dela čiščenja. Tako bomo v naslednjih dveh letih lahko zgradili samo etapo A, ki zajema dovodni kolektor, črpalnice, grablje in peskolovce. Vrednost teh del bo 35 milijard din. Vsi vemo, da tako zgrajeni objekti še ne bodo dajali pomembnega prispevka k čiščenju vode, je pa to edina pot, da se z deli sploh prične. Po letu 1991 bomo kljub vsem gospodarskim težavam nadaljevali gradnjo in dokončali celotno I. fazo najkasneje do leta 1995.

inž. Božo Arhar

Zalog z vrisano centralno čistilno napravo (CCN)